



ZASTĘPCA PREZYDENTA
MIASTA POZNANIA

Poznań, 11 sierpnia 2018 r.

Znak sprawy: Or-II.0003.1.319.2018
Nr rej.: 020818 - 3150

Pan
Andrzej Rataj
Radny Miasta Poznania

Szanowny Panie Radny,

odpowiadając na otrzymaną za pośrednictwem Przewodniczącego Rady Miasta pismem z dnia 12 lipca 2018 r. interpelację Pana Radnego w sprawie potrzeby objęcia ochroną i opieką historycznych nawierzchni ulic i placów w Poznaniu i przekazaną mi przez Prezydenta do rozpatrzenia, uprzejmie informuję:

Zgodnie z Uchwałą Nr LXII/1151/VII/2018 Rady Miasta Poznania z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie utworzenia „Parku Kulturowego Stare Miasto” kamienne nawierzchnie ulic Starego Miasta podlegają ochronie.

Miejski Konserwator Zabytków stoi niezmiennie na stanowisku, że należy zachować i chronić charakter staromiejskich ulic i placów z ich przekrojem, nawierzchnią z kostki brukowej, granitowymi krawężnikami i chodnikami.

Zgodnie z wytycznymi konserwatorskimi:

- należy bezwzględnie zachować jak największą ilość zabytkowej kostki rzędowej na ulicach Starego Miasta, jak również historycznych dzielnic. Dotyczy to dawnej kostki brukowej z porfiru, granitu i bazaltu, specjalnie opracowanej o nieznacznie wyoblonej powierzchni górnego lica;

- nawierzchnie brukowe z kostki staroużytecznej należy chronić przede wszystkim w najbardziej zabytkowych częściach Starego Miasta, w sąsiedztwie najcenniejszych obiektów zabytkowych np. na: ul. Gołębiej, ul. Świętosławskiej, ul. Klasztornej;

- w celu poprawienia jakości funkcjonalnej zabytkowych nawierzchni należy przeprowadzić skrupulatną selekcję materiału staroużytecznego, pod względem wielkości i jakości, przed wtórnym wbudowaniem; wszystkie kostki o wymiarze krawędzi lica górnego 16 cm i więcej, należy zmagazynować w celu wtórnego użycia na zabytkowych ulicach;

- należy pamiętać, że kostka brukowa jest zabytkiem i jako taka nie może podlegać nieodwracalnemu zniszczeniu; obok walorów funkcjonalnych powinna zachować tzw. walor dawności jedną z głównych wartości zabytków, decydujących o ich atrakcyjności.

Do Biura Miejskiego Konserwatora Zabytków kierowane były liczne opinie postulujące ochronę nawierzchni brukowych w tym m.in.: Uchwała Rady Osiedla Stare Miasto z dn. 26.04.2018 r., Uchwała Walnego Zebrania Towarzystwa Opieki nad Zabytkami, Uchwała Walnego Zebrania Stowarzyszenia Historyków Sztuki, Opinia Rady Naukowej Instytutu Historii Sztuki UAM, zalecenia Wojewódzkiej Rady Ochrony Zabytków przy Wielkopolskim Wojewódzkim Konserwatorze Zabytków. Stanowiska te akcentują walory historyczne i zabytkowe kamiennych nawierzchni oraz jednoznacznie wskazują na konieczność ich zachowania.

Jednocześnie w związku z licznymi wnioskami dotyczącymi podniesienia walorów funkcjonalnych nawierzchni brukowych Konserwator stoi na stanowisku, że przy właściwym preselekcjonowaniu, starannym ułożeniu i wyspoinowaniu wybranej wielkości kostki można uzyskać bardzo wygodną a jednocześnie zabytkową nawierzchnię. W najbliższym czasie Biuro Koordynacji Projektów i Rewitalizacji Miasta planuje zlecić próbne ułożenie tak wyselekcjonowanego materiału na wybranym fragmencie nawierzchni Starego Rynku.

Zwracam uwagę, że podobny jak w Poznaniu bruk kamienny jest często spotykany w centrach innych miastach (np. Wrocławiu, Gdańsku, Wiedniu, Berlinie, Dreźnie, nieco inny w Warszawie). We wszystkich tych miastach nawierzchnie brukowe są chronione, a ich funkcjonalne dostosowanie ma miejsce jedynie w bardzo ograniczonym zakresie w wybranych ciągach komunikacyjnych.

W wybranych miejscach wskazanych jako ciągi komunikacji rowerowej Konserwator może ewentualnie dopuścić wprowadzenie nawierzchni z materiału gorszej jakości (kostki mniejsze, uszkodzone,

oblupane) – wyszlifowanego tak, jak na ul. Woźnej; należy jednak pamiętać o zróżnicowaniu kolorystycznym kostek, polegającym na zróżnicowaniu rodzaju kamienia.

W bieżącym roku, w związku z realizacją PBO, przedstawiciel Miejskiego Konserwatora Zabytków spotkał się na Starym Mieście z pracownikami Zarządu Dróg Miejskich i podjęto decyzję o dostosowaniu do ruchu rowerowego także ulicy Ślusarskiej. Decyzja ta była możliwa ze względu na fakt, że nawierzchnia na tej ulicy była wykonana z kostki o bardzo niskiej jakości (przemieszana, drobna, łupana).

Dodam, że otrzymana przez Zarząd Dróg Miejskich z Biura Miejskiego Konserwatora Zabytków mapa obszarów objętych ochroną konserwatorską obliguje ZDM do każdorazowego uzyskania pozwolenia konserwatorskiego na prace drogowe wykonywane w zaznaczonych na mapie obszarach.

Przed przystąpieniem do prac remontowych, szczególnie w ulicach, gdzie zachowane są historyczne nawierzchnie czy choćby fragmentaryczne elementy kamienne, ZDM zwraca się do Miejskiego Konserwatora Zabytków o wydanie pozwolenia oraz uzgadnia rodzaj materiału, jaki w trakcie remontu ma być użyty w jezdniach oraz chodnikach.

Równocześnie należy podkreślić, że elementy kamienne, które za zgodą Konserwatora zostają z ulic zdemonstrowane, są przewożone do magazynu ZDM i tam składowane do dalszego wykorzystania.

W ramach prowadzonych przez Biuro Miejskiego Konserwatora Zabytków prac dokumentacyjnych planowane jest sukcesywne inwentaryzowanie kamiennych nawierzchni poznańskich ulic. Przygotowana dokumentacja będzie podstawą do wytypowania ulic, które należy objąć ochroną konserwatorską.

Z wyrazami szacunku

Z up. PREZYDENTA MIASTA
Mariusz Wisniewski
Z-CA PREZYDENTA MIASTA POZNANIA

Do wiadomości:

Przewodniczący Rady Miasta

